

kunde være opfyldte. Men da der staaer i Motiverne, at det vilde være rigtigt at holde disse Alarmeringsøvelser saa ofte som muligt, maa det vel forstaas saadan, at man de første Aar vil holde saadanne Øvelser mindst 1, 2 eller 3 Gange om Aaret. De ere ikke blevne holdte endnu, der er gaaet 2 Aar efter Militærlovenes Ikrafttræden, og man har ikke mærket noget til Alarmeringsøvelserne. Mon det ikke skulde tyde lidt i Retning af, at den højtærede Forsvarsminister er bleven betænkelig og mener, at det kan være galt nok med de 6 Dages Indkaldelse, men at Alarmeringsøvelser vilde gøre det meget værre? Jeg trøster mig til at mene, at det er en Antagelse i den Retning, der ligger bag ved den Omstændighed, at man ikke har haft Alarmeringsøvelser endnu. Det vilde være meget heldigt, om Ministeriet havde en saadan Opfattelse og kunde støtte os ved at gaa ind paa vort Forslag om at blive fri for disse Alarmeringsøvelser. Heller ikke med Hensyn til Spørgsmaalet, hvad disse Alarmeringsøvelser koste, har jeg noget paa det rene. Jeg ved ikke, om den højtærede Forsvarsminister har det, men jeg vil i alt Fald tillade mig at spørge, hvor meget han tror, at en saadan Alarmeringsøvelse vil komme til at koste.

Jeg skal til Slutning sige, at jeg kan udmærket godt indse, at de Medlemmer af Regeringspartiet, der bevidst stille henimod Landbefæstningen om København og en Ordning, som er baseret paa denne Landbefæstning, ikke kunne støtte vore Forslag, men derimod tillader jeg mig at haabe paa Tilslutning fra den Del af Regeringspartiet, der maa gaa imod enhver Ordning, hvis Maal er Københavns Landbefæstning.

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*):

Det er en kendt Sag, at der her i Landet har staaet en til Tider bitter Kamp om Ordningen af Landets Forsvar, og det ikke blot i Rigsdagen, men ogsaa ude i Befolkningen. Der har om denne Sag i sin Tid været nedsat en Forsvarskommission, der har været skiftet Ministerier i Anledning af denne Sags Gennemførelse og Udførelse, og der har været holdt Valg om den ikke en, men to Gange, een Gang, før Lovene vare blevne vedtagne, og een Gang, efter at de vare vedtagne og traadte i Kraft. Valgets Resultat blev, at det Ministerium, der prøvede paa at faa et Flertal af Vælgere til at omstyrte de vedtagne Love, fik ikke den Tilslutning i Befolkningen, som det havde paaregnet og ønsket. Da disse Love altsaa nu en Gang ere vedtagne efter me-

gen Strid og Kamp, da de ere godkendte af Vælgerne ved Valget den 20. Maj, anser dette Ministerium det for at være dets ufravigelige Pligt at føre disse Love ud i Livet, for saa vidt dette ikke allerede er sket. Derfor kunne vi ikke modtage de Lovforslag, der her foreligge fra Medlemmer af det radikale Parti. Dette Parti, der daglig skifter med den almindelige Valgret, synes mig, viser ikke den Agtelse for den almindelige Valgrets Resultater, som det burde vise, naar det ikke vil erkende, at de vedtagne Forsvarslove ere godkendte ved Valget den 20. Maj forrige Aar. Ministeriet mener, at det vilde være at vise Ringeagt imod Valgdagens Resultat, hvis man ikke nu vilde udføre de Love, som ere vedtagne og, som jeg gentager, ere godkendte af Vælgerne.

Det er i øvrigt med nogen Forundring, at jeg har set de to Lovforslag forelagte af Medlemmer af det radikale Parti. Thi før denne Forhandling begyndte, have ikke mindre end to af de ærede Forslagsstillere udtalt sig om, at de ikke ventede at faa Tilslutning fra Ministeriets Side, og vel heller ikke fra Venstres Side, til Fremme af disse to Lovforslag. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Udtalelser af to af de ærede Forslagsstillere, en Udtalelse af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Røde) under Skattelovens første Behandling og en Udtalelse, der er falden fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Slengerik), da han fremsatte disse to Lovforslag. Den første Udtalelse, jeg sigter til, findes i Folketingstidenden Sp. 1662 og lyder saaledes: „Vi skulle ikke fra vor Side i denne Forbindelse kræve det umulige af Regeringen. Hvad Regeringen har tilvejebragt, kan den jo ikke omstyrte. Der er Omraader, hvor der ikke er Tale om for den nuværende Regering at forlade Standpunkter. Der er enkelte Ting, om hvilke man maa være vis paa, at den i Dag siger det samme, som den sagde i Gaar, og det er, naar Talen er om Forsvarslovenes Opretholdelse. Vi skulle ikke i denne Forbindelse invitere nogen til Omstyrting af Militærlovene, men indenfor selve den vedtagne Hærordning maa der allerede nu kunne øves Sparsommelighed.“

Det ærede Medlem forudsætter altsaa, at dette Ministerium ikke kan gaa ind paa Forslag, der sigte til at omstyrte de vedtagne Forsvarslove, men han mener, at der indenfor den vedtagne Hærramme kunde være Tale om at øve Sparsommelighed.

Den ærede Ordfører for Forslagsstil-